

Osztálykirándulás 12./D

Gyula és környéke

09.26. - 09.27.

Osztályunk majdnem teljes létszámmal utazott el Gyulára, két napra.

Pénteken korán reggel indultunk a nagyállomásra. Mindenki álmosan szállt fel a vonatra, körülbelül 2 óra és 2 átszállás után meg is érkeztünk. Innen kisebb sétával elértünk a várhoz. Mivel még nem volt nyitva, beültünk a kávézóba. A várséta addig el sem kezdődött, míg be nem öltöztünk a korabeli ruhákba. A lányok udvarhölgyek lettek, míg a fiúk közt voltak lovagok, szerzetesek, udvari bolondok. Nagyon élvezte mindenki, rengeteg képet csináltunk ezekben a ruhákban. Miután körüljártuk a várat a Húsüzemi Múzeum következett. Itt az állatfeldolgozás történetét ismerhettük meg a gyulai üzlet fejlődésén keresztül. Kaptunk kóstolót, és volt lehetőség a vásárlásra is. Ezután nem kis sétával értünk el a következő úti célunkig, a pálinkamanufaktúráig. Itt megtekinthettük, hogyan készítik ott a pálinkát, majd kaptunk kóstolót is a különlegességekből. Miután itt végeztünk, el kellett érniünk a szállásig, ami közel másfél órás séta volt Gyulán keresztül. Közben megálltunk egy boltnál bevásárolni a vacsorához. A szállást elérve megkaptuk a szobákat, majd kicsit pihenve a szakácsaink Aradán Szilárd vezényletével elkezdtek a paprikás krumplit elkészíteni. A vacsora nagyon ízlett mindenkinek, és el is fogyott mind. A tábortüznél sokáig beszélgettünk, majd egy-egy szobában folytattuk, mikor már nagyon hideg lett kinn. Reggel nehezen ment az ébredés, de ekkor már nem kellett sétálnunk, mivel busszal vittek minket a Gyulai Várkastélyba. Itt sokféle kiállításban gyönyörködhattunk. Ezután Dobozra mentünk egy templomba, majd a Szabadkígyósi Wenckheim-kastélyba látogattunk el. A gyönyörű kastély még szebb kerttel rendelkezik, amelyben talán a kirándulás legszebb sétáját tehetjük. Ezután a busz visszavitt minket a Gyulai várkertbe, ahonnan az ebéd után kisvonatra szálltunk. Körbevonatoztuk a várost, megtekintve így a nevezetességeket. A vonat lerakott minket a százéves cukrászdánál, ahol ki csokit, ki sütit evett. Ezután kaptunk 2 órát szabadprogramra, amit valaki a cukrászdánál, valaki a városban vagy a folyóparton töltött. A vonatállomásig már nagyon nehezen ment mindenkinek a séta, nagyon fáradtak voltunk. A hazaút is több mint 2 órás volt 2 átszállással, de a buszon és a vonaton már mindenki pihent vagy aludt.

Kétnapos kirándulásunk talán rövidnek tűnhet, de mi annál jobban élveztük, hisz a végzős évünk elején ki kell használnunk minden közös percet.

/Hollósi Szabina 12.D/

